

Portugália, Szőlész-borász mérnök Bsc., 2018

Az második féléves élménybeszámolómban az első Erasmusos félévem során kezdődött meg amikor is 1 hónap Portugáliába tartózkodás után eldöntöttem, hogy még egy szemesztert akarok maradni mert addigra már megszerettem a népet, a szokásokat és az országot. Így hát megkezdtem a levelezést a Nemzetközi Koordinátorunkkal. Aki elsőnek nem volt túl bizakodó abban, hogy maradhatok. Ám a kinti tanáraink és az összes Koordinátor együttműködésével sikerült megvalósítani az álmomat maradhattam még egy szemesztert Európa egyik legérdekesebb országába Portugáliában. A papírmunkák elvégzése érdekében Január végén 3,5 hétre haza kellett mennem ahol a rossz kommunikáció révén 3-szor látogattam fel a Nemzetközi irodába feleslegesen. 4-gyére végül sikerült elintézni mindent.

A második félév kicsit máshogy alakult, mint az első. Ebben a félévben ugyanis másik két magyar kollegám is ugyan ezt az egyetemet választották Erasmusos tanulmányaikhoz. Az elején mindent megtettem, hogy segítsen őket, de aztán alább fagyott a kommunikációnk. Ki akartam minden áron túlnni mivel nekem volt kint a hazai terep úgymond én tudok mindent megoldani ect. Ez abban merült ki, hogy én, aki szeptemberben hallott életében először Portugál nyelvet az a személy megkérte a tanárokat, hogy portugál követelmény rendszerrel portugál nyelven történjen a félévi tárgyak teljesítése. Ez a terv olyan szinten bevált, hogy a portugál hallgatók szemében még inkább sajátjának számítottam és a portugál nyelvismeretem nagy léptekben fejlődött. És ha bele vesszük, hogy ebben a félévben volt egy csomó nehezítő körülmény és több tárgyat is vettem fel mint előzőleg portugál értékelési rendszer mellett is elég jól megálltam a helyemet.

Hogy milyen nehezítő körülményekről van szó? Hát most már kijelenthetem, hogy ez már nem a nyelv volt, hanem több tényező szorzó. A legnagyobb részét viszont az adja, hogy sajnálatos módon többszörösen megismerkedhettem a Portugál egészségügyi rendszerrel. Mind az SzTK-k (Centro de Saúde) mind a Kórházak sürgősségi (Urgencia) betegellátásával. Mindenhol jó volt a személyzet bár az angol nyelvtudásuk hiányos. Ennek ellenére katasztrófa az egészségügy. A Centro de Saúde-ban azért, hogy rád nézzen egy orvos 4,50 Eurót kell fizetni nem érdekli őket, hogy van vagy nincs biztosításod. Az EU-s taj-kártya csak arra jó, hogy a gyógyszerek árát csökkentsék. Erre majd jön egy példa. A kórházakba meg 18 Euro, ha orvost akarsz látni erre jön még rá, ha gyógyszerre lenne szükséged. A fizetésen felül még jön az is, hogy kategóriákba osztanak. A sárga pl. 1 órát vár elméletben gyakorlatban 6 órát vártam fájdalommal az orvosra.

Az imént említett gyógyszerek árának csökkentésére az utolsó élményemmel jövök. 2 hónappal hazaindulás előtt eltörtem a lábamat körülmények nem érdekesek. Az a lényeg, hogy írtak ki Heparint a Kórházba ahol nem számít semmit az EU-s taj-kártya. A gyógyszerértárban közölték, hogy a 4 csomag tehát négy hétre 100 euró lenne. De tettem egy javaslatot. Menjek el egy házi orvoshoz és írassam ki vele még egyszer a gyógyszert. Addig is kiad két csomagot 50 euróért. Ha sikerült a házi orvossal kiíratni akkor kapok még kettő csomagot és még 27.75 eurót vissza. Ha meg nem adnak kettőt és kifizetem a maradék 50

Portugália, Szőlész-borász mérnök Bsc., 2018

eurót. És ez az ötlet tényleg bevált. Tehát összegezve az egészségügy nagyon drága Portugáliában ezért nem igazán ajánlatos betegnek lenni.

Az igazi barátok ezek a viszontagságok ellenére is megmaradtak, sőt erősödtek. Mivel már nem félttem a nyelvtől a hagyományban, amiben részt vettem (Praxe) leváltottam a régi madrinhámat akit csak az angol nyelvtudása miatt választottam. Mostmár a legjobb barátnőm Joana a madrinhám aki idén volt végzős az egyetemen. Ezzel beleszőpöntem egy nagy családba sok sok kereszttestvérrel és egyéb személyel akikkel gyarapodott a baráti köröm. Néhány a hagyományban és magánéletben is befolyásos ismerősre is szert tettem. Életem két legbefolyásolóbb eseménye ehhez a hagyományhoz köthető. Az egyik a host ahol megtanulhattam, hogy mennyire is komolyan vették a caloiradak biztonságát és ennek érdekében milyen következményekkel kellett szembesülnünk ha éjfél után rántkáláltak az utcán az egyetemi rendfenntartók (host). A másik esemény az a serenata napja, ahol elsőnek délelőtt a végzősöket búcsúztattuk el hagyományos módon (nagyon megható esemény) majd utána jött a madrinhával való trajada, magyarul a trajba való beöltözés majd jött a hagyományos vacsora a praxos családdal. És végül, de nem utolsó sorban az amire minden caloirada vágyik a serenata. Ami egy maradandó élmény.

Mind e mellett a napirendem felborult kissé. Ebben a félévben nyugodtabb voltam órákra ugyan úgy bejártam mindig rendszerint. Az éjszakai bulizást viszont felváltotta a tanulás meg az alvás illetve rövid ideig egy kis tavaszi depresszió. Ami a nyárral és a jó idővel el is tűnt. A vizsgaidőszak úgy nézet ki, hogy amíg az első körös frekvencia időszakra gipszben tanultam bent a szobában addig a gipsz levétele után könnyített körülmények között reggeltől estig nyári ruhában a tűző napon (38-48°C) tanultam. Ennek meg is lett az eredménye pozitív értelemben. Az egyik tárgyban, amit úgy hívnak, hogy Protecção Integrada az a meglepetés ért, hogy ha ugyan nem az egész féléves teljesítményem, de a vizsgaeredményem az bizony évfolyamelső volt. Ugyan az a vizsga ugyan úgy portugálul mint a többi portugál hallgatónak. Ez nagy erőt ad annak fényében, hogy még pontosan emlékszem milyen is volt az, amikor nem értettem egy szót sem és ha nem is mindenből, de legalább valamiből jó voltam.

Még egy meghatározó élmény volt a félév során a hagyományos húsvét ahová az egyik sertório és legjobb haverom 33 (nem vicc így szólítják) hívott el. Nagyon érdekesek a különbségek. Ugyanis Portugáliában a hétfő nem nagy ünnep. Főként a vasárnapot ünneplik, ahol általában fa kemencében sült bárányt és burgonyát tálalnak ebédre majd ellátogatnak a Katolikus templomba, ahol egy 45 perces szertartás van miután a keresztel ellátogatnak a családokhoz, akik azt megcsókolják. Elégé érdekes volt ezt az egész hagyományt megfigyelni, megvizsgálni.

Összegezve arra a következtetésre jutottam, hogy nagyon jó ötlet volt ez a második szemeszter. Nagyon sok új tudást halmoztam fel. Új dolgokat ismerhettem meg a kultúráról, emberekről, nyelvről, a szőlész-borászatról és magamról is. „Az ember

Portugália, Szőlész-borász mérnök Bsc., 2018

minden nap tanul valami újat és előrébb lép, ez az előrelépés lehet pozitív és negatív irányú is. Sajnos mindkettőt meg kellett már tapasztalnod/m. A fontos, hogy visszataláljunk a helyes ösvényre és időnként hallgassunk azokra, akik jót akarnak nekünk.” Ezzel az értelem szerinti fordítással búcsúzik. Az idézetet a mostani madrinhám írta a passaporteomba. Érdeemes megfogadni ezt a tanácsot. Remélem az élménybeszámolómmal tudom segíteni a kivágyakozó diákokat.

